Број: С1 З У 038471 21 У
Сарајево, 09.08.2022. године

Суд Босне и Херцеговине, у вијећу за управне спорове, састављеном од судија Давора Жилића, као предсједника вијећа, Љиљане Лаловић и Жељке Крмек, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Енисе Имамовић у управном спору тужиоца „GLOBTOUR" д.о.о. Међугорје, којег заступа пуномоћник Нермин Вила, адвокат из Сарајева, против рјешења број: ЈН2-01-07.1-1603-7/20 од 17.09.2020. године, туженог Канцеларије за разматрање жалби БиХ, у управној ствари јавних набавки, на нејавној сједници одржаној дана 09.08.2022. године, донио је сљедећу:

П Р Е С У Д У

Тужба се уважава, поништава се побијано рјешење туженог број: ЈН2-01-07.1-1603-7/20 од 17.09.2020. године и предмет враћа туженом на поновно рјешавање.

Тужени се обавезује да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 380,80 КМ у року од 15 дана од дана достављања пресуде, док се у преосталом дијелу потраживаних трошкова захтјев одбија као неоснован.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним рјешењем туженог, број: ЈН2-01-07.1-1603-7/20 од 17.09.2020. године одбијена је тужиочева жалба изјављена против одлуке о стављању ван снаге одлуке о избору најповољнијег понуђача, број: 11-03-26-654-40/19 од 25.12.2019. године, у поступку пружања услуга превоза путника у јавном друмском саобраћају за 2019. годину, уговорног органа Министарство одбране БиХ и одбијен је захтјев за повраћај средстава на име накнаде за покретање жалбеног поступка у износу од 3.500,00 КМ.

Тужилац је благовремено поднио тужбу за покретање управног спора у којој детаљно наводи досадашњи ток поступка, те указује да је оспорено рјешење у супротности са одредбом члана 200. ЗУП-а. Надаље цитира тачке 7.1.3. и 7.1.4.тендерске документације (ТД) те наводи да је, супротно закључку туженог, поступио у складу са ТД и доставио захтјевану документацију у року од 5 дана од дана пријема одлуке о избору, о чему доставља доказе у прилогу тужбе. Истиче да је одлуку о избору примио дана 04.12.2019. године, те да је из дописа који је упутио уговорном органу и поштанске потврде о пријему на дан 09.12.2019. године неспорно да је поступао у складу са захтјевима и у складу са роковима постављеним у ТД, узевши у обзир да се као дан уручења писмена уговорном органу сматра дан кад је пошта послана препорученом пошиљком. Наводи да је испунио све своје обавезе предвиђене ТД и да је прије свега уговорни орган донио неправилну одлуку о стављању ван снаге одлуке о избору најповољнијег понуђача, а да је потом и тужени паушално цијенећи све доказе донио рјешење којим се жалба одбија. Надаље, цитира тачку 7.4.2. ТД - техничке и професионалне способности и указује да је на страницама 30-51 своје понуде доставио све захтјевано, односно да је доказао да је поуздан и способан да изврши уговор у скалду са условима утврђеним у ТД, тј. да испуњава услове прописане одредбама чланова 45.-51. ЗЈН. Истиче да је дио доказа који се односе на техничку и професионалну способност доставио у происаној форми у оквиту понуде, док је други дио доказа доставио у складу са захтјевом из ТД, у року од 5 дана од дана пријема одлуке о избору најповољнијег понуђача. Коначно је предложио да се тужба уважи, оспорено рјешење поништи и предмет врати туженом на поновни поступак.

У одговору на тужбу, тужени је предложио да се тужба одбије као неоснована, остајући код разлога оспореног акта.

Суд је испитао правилност и законитост оспореног рјешења у границама одредбе члана 35. Закона о управним споровима БиХ („Службени гласник БиХ", број 19/02 до 74/10), па је одлучио као у диспозитиву пресуде, из сљедећих разлога:

Из стања списа произлази да је уговорни орган Министарство одбране БиХ покренуо поступак јавне набавке услуга превоза путника у јавном друмском саобраћају за 2019. годину, за који је обавјештење о набавци број: 723-1-2-82-3-85/19 од 29.05.2019. године објављено на порталу јавних набавки, те је након окончаног поступка, дана 26.11.2019. године, донио одлуку којом је тужиоца изабрао као најповољнијег понуђача. Против наведене одлуке жалбе су изјавили понуђачи „Centrotrans-Eurolines" д.д. Сарајево и „Коњиц-Транс" д.д. Коњиц, а уговорни орган је одлучујући по жалбама дана 25.12.2019. године донио одлуку којом је ставио ван снаге одлуку о избору

Суд Босне и Херцеговине, Сарајево, ул. Краљице Јелене бр. 88
Телефон: ++ 387 33 707 100, Фах: ++ 387 33 707 321

најповољнијег понуђача. Тужилац је против наведене одлуке изјавио жалбу коју је тужени оспореним рјешењем одбио као неосновану. Тужени је овако одлучио, како то произлази из образложења оспореног рјешења, јер је закључио да је тужилац пропустио да у остављеном року достави уговорном органу документацију прописану одредбом члана 45. ЗЈН.

По оцјени овог вијећа, правилност и законитост оспорене одлука туженог је доведене у питање тужбеним наводима.

Прије свега, очигледна је контрадикција и несагласност између образложења оспореног рјешења и доказа достављених уз тужбу. Наиме, како то из стања списа тужилац је уз тужбу приложио сљедеће доказе: допис упућен уговорном органу број: 97-12/19 Д од 09.12.2019. године, овјерену потврду Суда БиХ, овјерено увјерење Општинског суда у Мостару да није кажњен за прописана кривична дјела, овјерено увјерење Општинског суда у Мостару да није предмет стечаја, овјерено увјерење о измиреним обавезама Управи за индиректно опорезивање, овјерено увјерење о измиреним обавезама Пореске управе Ф БиХ, Жупанијски уред Мостар, Пореска испостава Читлук, овјерена потврда банке о солвентности, овјерен извјештај Централне банке о рачунима правног лица и потврду о пријему поште од 09.12.2019. године. Наведена документација се међутим не налази у спису туженог. Ово вијеће указује да, иако је одредбом члана 28. став 3. Закона о управним споровима БиХ прописано да је тужени дужан послати Суду све списе који се односе на предмет, тужени није поступио у складу са цитираном одредбом, а због чега ни овај суд није могао испитати правилност и законитост оспореног рјешења у односу на чињенично утврђење и приговоре тужбе.

Тужени, према налазу овог вијећа, у поступку по жалби није поступио у складу релевантним одредбама Закона о јавним набавкама, односно, у складу са одредбама Закона о управном поступку („Службени гласник БиХ" број:29/02 до 53/16). Према одредби члана 9, у вези са чланом 13. Закона о управном поступку, у поступку се мора утврдити право стање ствари и у том циљу морају се потпуно и правилно утврдити све чињенице које су од важности за доношење законитог и правилног рјешења. Суд није могао расправити спор на основу чињеница утврђених у управном поступку, из разлога јер су оне у битним тачкама непотпуно утврђене. У конкретном случају тужени је другостепени орган, који је дужан да утврђује материјалну истину, па је у поступку одлучивања по жалби одлуку морао донијети након комплетирања неопходне документације и утврђивања свих релевантних чињеница, као и свих доказа битних за доношење одлуке по жалби, што је имало за посљедицу битне повреде Закона о управном поступку. Надаље, чланом 9. Пословника о раду Канцеларије за разматрање жалби, прописано је да се одлука у

Суд Босне и Херцеговине, Сарајево, ул. Краљице Јелене бр. 88
Телефон: ++ 387 33 707 100, Фах: ++ 387 33 707 321

поступку доноси након комплетирања неопходне документације и утврђивања свих релевантних чињеница, као и свих доказа битних за доношење одлуке по жалби. Имајући у виду наведено, ово судско вијеће није могло са сигурношћу испитати законитост и правилност оспореног рјешења, у односу на примјену материјалног права, јер је засновано на непотпуно утврђеном чињеничном стању.

У поновном поступку тужени ће поступити по упутама Суда садржаним у овој пресуди и након правилног и потпуно утврђеног чињеничног стања донијети одговарајућу одлуку правилном примјеном Закона о јавним набавкама, те правилном супсидијарном примјеном релевантних одредби Закона о управном поступку.

Трошкове поступка суд је додијелио примјеном члана 61. Закона о управним споровима БиХ и примјеном Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката у Федерацији БиХ. Досуђени трошкови се састоје од накнаде за састав тужбе са обрачунатим ПДВ-ом од 17%, у износу од 280,80 КМ, те трошкова таксе на тужбу у износу од 100 КМ, што укупно износи 380,80 КМ. Са потраживањем преко досуђеног износа тужилац се одбија, имајући у виду да се у конкретном случају ради о поништењу рјешења, па тужиоцу припада право на накнаду трошкова у непроцјењивим предметима у складу са одредбом члана 19., а не члана 12. Тарифе Ф БиХ.

На основу изложеног овај суд је примјеном одредби члана 37. став 2. у вези са чланом 34. став 2. Закона о управним споровима БиХ, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ЗАПИСНИЧАР

Ениса Имамовић

ПРЕДСЈЕДНИК ВИЈЕЋА
С У Д И Ј А

Давор Жилић

Суд Босне и Херцеговине, Сарајево, ул. Краљице Јелене бр. 88
Телефон: ++ 387 33 707 100, Фах: ++ 387 33 707 321